

Tehodla zemny wopomnicz:

Ti wošebne Shtuki kšcheszijanskeho Ziwjenja šteho Herempla šwjateje Marije,

- I. prawu Wjeru;
- II. wutrobnu Poniznosz;
- III. a kšcheszijansku Potšiwosz.

I. **W**ot Wjery ryczi Silza, dyž praji we 4. 5. stf: O sbožna šy ty, kiž wjerita šy, pschetož wono budže dokonjane, sčtož tebi prajene je wot teho Kneša. Pschetož Marija budže sdobnje kwalena, niz jeno teje wustajeneje Wjery dla, kotruž schizy Ludžo mjecz dyrbja, jeli so sbožni bycz zedža, a so wona wjerita je, so ju Boh psches to šlubene Sšymjo wot Boslecza a Rjehow wumoz, Madzi horjewšacž a sbožnu ščinicz budže: ale tež teho dla, so wona temu Sšlubanju wjeresche, kotrež ji šamej date bje, a jeno jeje Parschonu šamolutzny nastupasche, menujzy so wona Krystuša teho Sšyna Božeho porodžicz dyrbesche.

Tajkemu Sšlubanju wjeresche wona, a nedašche šo nicžemu molicz, hačž runje nemožesche wedžicz, kak to možno bycz molo. Tu Wjeru je wona jeno šama mjela, a we tym niž ji nemožemy runi bycz.

Dokelž pak ta Wjera schudžom na Bože Sšlowo šaložena bycz dyrbi, da mamy niž na jeje Heremplu wuknyčž, šo tež šwjeru kBožemu Sšlowu dzeržecz. A najpriotzy dyrbi šo žonski Lud radšjo dacz we Zyrkwi, pschi Modlitwi a we Prjedowanju namašacž, hačž na Rejach, Torhoschczu, aby drudže. Pschetož to je šawješzje wjerno, sčtuž kBožemu Sšlowu šoscht a Luboš ma, jo rad šlyšchi, rad šnim wokoto šhodži, pola teho budže šo Džen wotednja wjazy Pocžinkow namašacž. Tak tež, sčtuž je rad nešlyšchi, pola teho šchelake Nepocžinki wohnfach wostacz nebudža. To je ton prjeni Pocžink.

II. **T**on drugi Pocžink je ton, so šo ta mloda Knežna, hačž wona runje wošobny česzena je, teho tola nepšchesbjene. Pschetož wona je ždyn Boža Macž, a Silza dyrbjała šo sdobnje psched nej ponizowacz; tola pak, dokelž jo Boh tak wustajil je, so šo stari Ludžo česžicz dyrbja, da šadžerži šo wona po tajkej Wuczbi, ponizuje šo jako bohabošasne Džecžo, šhibuje šwoju Wutrobu, a pokorja šo, so wona šwowej Pscheczelnizy šLubošju bježi, a žada šebi, niz jeno šo wot wulkeje Nady Božej a Džywa šnej rošryčecz, ale ji tež šlužicz. To posna Silza derje, šda šo ji wele bycz, a refne tehodla: Šwotkal mi to, so ta Macž mojeho Kneša kemni pschindže?

To je tež krašna Pycha teje lubeje Knežnicžki, so wona horda neje teje Česžje dla, kotruž wona ma, so Boža Macž je, a Sšyna Božeho porodžicz dyrbi. Žadyn Džiw by nebyl, so wona do Hordošje šapanyla by, bole, dyžli Lucžibar je šwojimi Žandželemi, pschetož žonski Lud je beš teho kHordošji pokhileny. Pschetož laž, sčto čžinimy niž hubena Čerwjow Šchpajša? Dyž niž Kroschik aby Šchješnak mamy, da ništo Hordošje dla šnami wutracz nemože. Žena Holza, dyž rjany Bancžik, aby Gulž rjanu Drastu ma, da šo šchjerja, kajž Žabana Šchžernišchczu. Dyž jeno nižsčto wošebne je, nech je Rjanošž, Kumscht, Benesž aby wošchi Sčtant, da nižjemy teje Hordošje Konža ani Wjery. A to šchitko je tola jeno Bloto šLuzje, pscheczimo tej wulkeje Nady, kotruž ta Knežna tudy ma, škotrež ju Boh pschewšchitke Žony česžji a pschi, a tola ponizuje šo wona, a žada šebi tej štarej Silži šlužicz.

Pschetož niž neje wo Sšliebero ani Benesž čžinicz. Dy by šchitko Sšliebero, kotrež žly Sšwjet ma, na jenej Romadži ležžalo, da by to tola jeno Čzropy byle pscheczimo